

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijos leidinys

Sutikę artimą žmogų, atmintkite, kad susitikote Jūs jį ne tam, kad griautumėte savo gyvenimus, ne tam, kad kartu pasinertumėte į vartotojišką gyvenimą, ne tam, kad eilinį kartą skaudintumėte vienas kitą, ne tam kad išsivaduotumėte nuo vienas kitą.

Jūs susitikote, kad padėtumėte vienas kitam geriau suprasti save ir gyvenimą. Kad nuoširdžiai pagelbėtumėte vienas kitam gyventi čia, žemėje. Kad dovanotumėte laimę ir būtume laimingi. Ir kad atneštumėte ne dar vieną dramą – kurių ir taip pakanka, o sukurtumėm gražią žmogaus gyvenimo istoriją ir nuostabų žmogaus, kaip gyvos, gyvenančios būtybės, augimo ir tobulėjimo kelią. Ir taip mes kiekvienas turime galimybę augti ir būti žmonėmis!

Mes susitikote, kad drauge sėtumėm ir daugintum išmintį, grožį ir gerumą savo ir kitų gyvenimuose. Dovanodami vienas kitam bendravimo džiaugsmą, ugdydami savyje kantrybę, supratimą, pagarbą ir globėjišką požiūrį, palikdami kitam leidimą būti savimi ir viską, kas kitam geriausia, – mes esame ta duona, kurios tarpusavyje maitindamiesi, – mes patys tampame duona...

Mes susitikome, kad patirtumėme gyvenimo skonį ir sotumą.

Norisi palinkėti mums visiems gyventi pasaulyje, kur nėra prievartos ir yra jame gerumo, žmogiškos meilės, kur žmonės nuoširdžiai brangina vienas kitą, o ne išnaudoja, kur saugu išleisti vaikus į kiemą, kur bet kokia pagalba bus pasiūlyta besąlygiškai ir priimta su džiaugsmu, kur norma bus altruizmas, o ne ciniškas egoizmas.

Gal tai atrodo kaip utopija, bet..., mes visi apie tai svajojame, ir kaip įmanoma, jei kiekvienas prie to bent per milimetrą prisidės...

Tiesiog labai norisi gerumo duonos iš mūsų visų... Žmogiško gerumo duonos.

Atsibodo ta idėja, kad išgyvena stipriausias pasaulyje, kur kiekvienas – tik už save. Tegul suklesti gėris, užaugintas bendru mūsų visų auginimu! Šitam darbui ar siekiui esame reikalingi mes visi, deja... Antraip..., beliks tik karti svajonė. Šiandien mums tai ypač aktualu! Ar Jūs kitaip jaučiat ir galvojat?..

*“Aš esu gyvoji duona,
nužengusi iš dangaus, –
sako Viešpats. –
Kas valgys šią duoną –
gyvens per amžius.”*

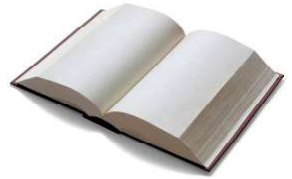
Jn 6, 51

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

1 Kar 19, 4–8; Ps 33, 2–9; Ef 4, 30–5, 2

Psalmės atliepas

Išbandykit ir patys patirkit, koks geras yra Viešpats.

Evangelija pagal Joną (6, 41–52)

Žydai ėmė murmėti, kad Jėzus pasakęs: „Aš duona, nužengusi iš dangaus“. Jie sakė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaip jis gali sakyti: „Aš esu nužengęs iš dangaus“?“ Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėti! Niekas negali ateiti pas mane, jei mane pasiuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą aš prikelsiu paskutiniają dieną. Pranašų parašyta: *Ir bus visi mokomi Dievo*. Kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane. Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tiksliai kuris iš Dievo yra, tas jį regėjo. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą. Aš esu gyvybės duona. Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė. O štai ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad kas ją valgys, nemirtų. Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę“.

Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?!“

Evangelijos komentaras:

„Niekas neateis pas mane, jei mane pasiuntęs Tėvas jo nepatrauks,“ – tvirtina nepatenkintiems žydams Jėzus. Krikščionimis irgi tampama ne dėl kryžiaus karų ar dėl to, kad į pagonišką šalį atkeliavo labai gabūs pamokslininkai. Į tikėjimą ateinama todėl, kad žmogų patraukia Dievo galybė. Kiekvienas mūsų galėtų su visišku įsitikinimu patvirtinti: mes esame krikščionys, nes mus patraukė Dievas, kuris yra geras, kaip duona, nusizeminęs, tarsi duona, Jis yra neišsėmiama energija, maitinanti visą, kas gyva. Jis atiduoda save ir pranyksta, tuo pačiu nurodymą, kad ir Jo vaikai elgtųsi taip pat, taptų duona visiems, sutiktiems gyvenimo kelyje.

Evangelijoje svarbiausias sutinkamas žodis yra „valgyti“. Jis labai paprastas, savotiškai išreiškiantis visą gyvenimą. Juo galima nusakyti daugybę dalykų, tačiau visų pirma tai esminis klausimas – gyventi ar mirti. Nesimaitindamas žmogus miršta. Visa tai galioja ir mūsų santykiams su Dievu. Visas mūsų gyvenimas, didžiausia laikų paslaptis, vedanti į amžinybę, yra gyventi kartu su Dievu. Tai reiškia ne vien tik pastangas tapti geresniais, bet daug daugiau: turėti Dievą savyje, Dievą, perkeičiantį mūsų širdį, gyvenimą, kad mes tiesiog gyventume su Juo visur ir visada.

Dievas manyje... Tai nepaprasta žinia. Mano širdis priima Jį, Jis jaučia mano širdį ir mes esame kartu su Juo. Taip dėliojasi visas žmogaus gyvenimas ir istorija: į žemę atkeliauja dangus, Dievas kartu su žmogum, begalybė telpa mažame gyvenime. Iš tiesų tai, apie ką kalba Jėzus, yra daugiau, negu galime suprasti: Dievas dovanoja pats save.

Tačiau Jėzaus Kūno ir Kraujo priėmimas neapsiriboja vien tik Mišių apeigomis. Jo Kūnas yra ne vien tik ant altoriaus, Jo pilna visur. Tarsi susikibę draugai, bendrakeleiviai, ar kartu vienuose namuose gyventume... Net žiūrėdami į kitą žmogų, mes galime matyti Dievo paveikslą ir panašumą. „Ką padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, man padarėte“.

Todėl verta klausyti savęs: ar mes tikrai maitinamės šiuo Draugu, ta Duona, kuri mane, mus visus maitina ir pastiprina? Ko gero, reiktų pripažinti, kad neretai pasimaitiname kita duona... Paviršutiniškumo, egoizmo, nepakantumo, beprasmybės... Gal todėl nemaža žmonių, nesimaitindami kartu su Dievu prie Jo stalo, būna menkumo skelbėjais...

Jei maitinamės kartu su Dievu, Juo pačiu, Jo mintimis ir pavyzdžiu, mes tiesiog persiimame Juo: mintimis, jausmais, išmokstame gražiau mylėti, tada iš tikrųjų gyvename.

Juk suprantame, kad sveikai maitindamiesi ir patys būsite sveiki; draugaudami su gerumu ir patys būsite vis geresni; ir dalindami save kaip duoną – gausime iš kito riekę...

Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų šventė (Žolinė)

Daugeliui katalikų Marijos Ėmimo į Dangų šventė atrodo savaime suprantamas ir įprastas dalykas. 1950 m. Visų Šventųjų dieną popiežius Pijus XII iškilmingai paskelbė įpareigojančią tikėjimo tiesą, arba dogmą, apie tai, kad Mergelė, Dievo Motina Marija, pasibaigus jos žemiškam gyvenimui, su kūnu ir siela buvo paimta į dangiškąją šlovę. Naujame Testamente betgi nėra konkrečios užuominos apie Marijos ėmimą į dangų.

Popiežiaus Pijaus XII paskelbti dogma nėra naujai išrastas dalykas. Nuo ankstyviausių krikščionybės amžių vyravo įsitikinimas, jog ši ypatinga šventoji, išrinkta būti Dievo Motina, negalėjo paprasčiausiai likti žemėje. Efezo Bažnyčios Susirinkimas 431 m. oficialiai apibrėžė Jėzaus motinos vaidmenį ir vertę Bažnyčioje. Jau tuomet Rytų Bažnyčioje buvo švenčiama Dievo Motinos išaukštinimo šventė, kuri šeštojo šimtmečio pabaigoje buvo paskelbta valstybine švente ir švęsta rugpjūčio 15-ąją.

Mums ši tikėjimo tiesa buvo visuomet aiški: joks kitas žmogus neišgyveno tokio Jėzaus artumo, kaip Marija. Ji pirmiausia įtikėjo, jog „Dievui nėra negalimų dalykų“ (Lk 1, 37). Vatikano II susirinkimo konstitucijoje *Lumen gentium* sakoma: „Galiausiai apsaugota, nepalytėta jokios prigimtinės kaltės dėmės, baigusi žemiškojo gyvenimo kelią, Nekaltoji Mergelė buvo su kūnu ir siela paimta į dangaus garbę ir Viešpaties išaukštinta kaip visatos Karalienė, kad taptų panašesnė į savo Sūnų, viešpačių Viešpatį ir nuodėmės bei mirties nugalėtoją.“

Pasakojimas apie Marijos lankymąsi pas Elzbietą Evangelijoje pagal Luką yra po apreiškimo scenos. Angelas apreiškia Marijai jos giminaitės Elzbietos patirtą malonę: sulaukusi senovo amžiaus ir buvusi nevaisinga ji pagaliau laukiasi kūdikio. Angelas priduria Nazareto Mergelei, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Įžengusi į Zacharijo namus Marija, būdama jaunesnė, pasveikino Elzbietą.

Marijos įžengimas į namus sutampa su Šventosios Dvasios išsiliejimu. Jono Krikštytojo tėvui Zachariui angelas sakė: „Iš pat motinos įsčių jis bus kupinas Šventosios Dvasios.“ Vos Elzbietai išgirdus Marijos sveikinimą, Dvasia pripildė jos įsčiose esantį kūdikį.

Marijos buvimas sutampa su Dvasios buvimu, toks pat „sutapimas“ vyksta ir per Sekmines. Elzbieta pasveikina Mariją palaiminimu, kuris Biblijoje visuomet skiriamas Dievo žmonėms: „Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta.“ Tai pirmasis Naujojo Testamento palaiminimas. Paskutinis evangelijos palaiminimas, išsakytas po prisikėlimo, taip pat siejamas su tikėjimu: „Palaiminti, kurie tiki nematę“ (Jn 20, 29). ➡

Apie artėjančią Šv. Baltramiejaus šventę Šlienavoje

Rugpjūčio 25 d., sekmadienį, 13 val., Šlienavos bažnyčioje švęsime Šv. Baltramiejaus šventę.

Tad jau planuokime ir ruošimės šiai dvasinei ir vasaros baigimo šventei.

Žolinės šventės šventimas Šlienavoje

Rugpjūčio 15 dieną, ketvirtadienį, švęsime Švč. M. Marijos ėmimo į dangų šventę – Žolinę. Eucharistijos šventimui kviečiame susirinkti į

Šlienavos bažnyčią – 12 val.

⇒ Ši šventė taip gyvai primena Marijos ir mūsų visų tikėjimo kelią ir kelionę, – jos paėmimas į dangų yra ir mūsų laukiama kelionė. Šioje šventėje prisimename, kad ji yra danguje, kad ji pasaulio Karaliaus Motina. Ar Dievas ir pats Jėzus galėtų neišgirsti, kai kažko prašo šalia Jo esanti Motina? Todėl Šv. Bernardas ragina kupiniais pasitikėjimo žodžiais kreiptis į Mariją: „Atsimink, maloningoji Mergelė Marija, jog amžiais nėra girdėta, kad apleistum bent vieną, kas bėga prie Tavęs, šaukiasi tavo pagalbos ir prašosi užtarymo.“

Kas galėtų turėti tokį gryną ir tvirtą tikėjimą, kaip Jėzaus Motinos? Kas galėtų lygintis su jos nuolankumu ir nuoširdumu? Nė vienas! Tačiau galime artintis prie jos, sekdami jos klusnumu ir atvirumu Dievui. Galime visu pirma melsti jos: padidink mūsų tikėjimą, mokyk mus nuolankumo po galinga ir tėviška Dievo ranka. Šia malda keliamo savo žvilgsnį į ją. Marijos paėmimas į dangų ir jos kaip angelų ir šventųjų karalienės pagerbimas yra pažadas visai Bažnyčiai, jog ji bus išaukštinta, jei dabar išliks ištikima drauge su Kristumi, Dievo tarnu, sekdamą Marijos, Dievo tarnaitės pavyzdžiu. Prisiminkime Marijos žodžius Kanos vestuvėse, kai pritrūko vyno: „Darykite viską, ką Jis jums liepė.“ Ar gali būti krikščioniui geresnis patarimas, kaip vykdyti tai, ką nurodo Jėzus? Jėzus mums ne visada kalba tiesiogiai, gal palyginimais, bet mes turime Šv. Raštą, sąžinę, Bažnyčią, vyresniusius. Jis kalba mums įvairiais būdais.

Pabaigai noriu pacituoti kelias popiežiaus pamokslininko Raniero Cantalamessos mintis iš jo knygos „Marija – Bažnyčios Veidrodis“.

„Marijos vaidmuo keliaujančioje Dievo tautoje gali būti palyginimas su debesimi, dykumoje dieną duodavusiu šešėli, o sutemoms taip šviesdavusiu į pažadėtąją žemę keliaujančiai tautai, kad ji galėtų nesustoti nė naktį. Šia prasme Marijos vaidmuo perteikiamas ir mėnulio įvaizdžiu. Mėnulis nešviečia savo šviesa, bet nuo žemės matome jame atsispindinčią saulės šviesą.

Marija irgi šviečia ne savo, bet Kristaus šviesa. Ir šia prasme ji yra veidrodis, nes Bažnyčia mato joje atsispindinčią Jėzaus šviesą. Mėnulis šviečia naktį nuo saulėlydžio iki saulėtekio. Marija irgi šviečia patekusiems į tikėjimo naktį ir išbandymus arba gyvenantiems sutemose, jei tik jie kreipiasi į ją ir šaukiasi jos pagalbos. Kai iš ryto pateka saulė, mėnulis pasitraukia ir nebando su ja lenktyniauti. Panašiai pasitraukia ir Marija, kai į sielą įžengia Kristus, ir kaip Jonas krikštytojas sako: „Štai mano džiaugsmui dabar nieko netrūksta. Jam skirta augti, o man – mažėti“ (Jn 5, 29-30).“

„Eliziejus prašė paveldėti du trečdalius jo dvasios (2 Kar 2, 9). Mes drįstame Mariją, savo Motiną ir mokytoją, prašyti dar daugiau: tebūna mums duota visa tavo dvasia, o Motinai! Tebūna mums duotas tavo tikėjimas, tavo viltis ir tavo meilė; tebūna mums duotas tavo kuklumas ir paprastumas! Tebūna mums duota tavoji Dievo meilė! Kiekviena iš mūsų Marijos siela tešlovina Viešpatį, kiekviena mūsų Marijos siela tesidžiaugia Dievu.“

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.
Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,
AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.